

REVOLTES SUDAMERICANES

L'Amèrica és agitada d'un neguit revolucionari. L'afany d'anar a clatellades un dia sí i un altre també, és la moda que ha durat més anys entre els americans del Centre i del Sud, d'ençà que tenim notícies d'aquells països. Recentment, sembla haver-se intensificat. Però, quin caràcter tenen aquells moviments? (Són veritables revolucions, amb tota la dignitat del mot, o atzagaiades superficials? I sobretot, van unides per algun nexa que els és comú?)

gairbé mai nobles, i àdhuc prenent-hi una part directa. Aquesta vasta política presenta caïres tan diferents entre ells com la conquesta de Texas, de l'Arizona i de Califòrnia; i la guerra del Pacífic, originària del plet de Taena i Arica... Les ingerències nordamericanes, junt amb l'heretatge dictatorial que hi deixaren els generals espanyols de les guerres de la Independència, actuant sobre pobles terriblement rurals i de poca cultura, són les veritables causes de

Mirant a fora •

El retorn

El president Irigoyen, tot i la seva edat avançada, no desespera de restablir la seva situació a l'Argentina. Es diu que ha tramès emissaris al seu reemplaçant, el general Uriburu.

—El president Irigoyen està disposat a fer moltes concessions—van assegurar els seus enviats.

—Jo, com a concessions—va respondre'ls durament el general—, només estic disposat a fer-ne una al qui us ha enviat: una concessió a perpetuitat al cementiri.

Frase modificada

Aquí mateix hem parlat ja de les Memòries del príncip de Bülow, actualment en curs de publicació. Avui en retallem una altra anècdota.

Un dia que, en un consell de ministres, la discussió s'allargava massa sense arribar a res concret, Bülow retragué la frase de Bismarck: «Tres alemanys reunits, quatre opinions», i encara afegí a mitja veu: «Quatre opinions, però ni una idea.»

Hitler, per Ludwig

Emil Ludwig, l'autor alemany més de moda, ha recomanat des de The Sunday Times que no ens prenguem Hitler i els seus racistes massa seriosament. En opinió de l'assagista alemany, el seu país encara no està prou penetrat de la idea democràtica per creure en els homes que procedeixen del poble. Sense el seu origen noble, Hindenburg no hauria tingut mai el prestigi i l'autoritat de què frueix actualment; quant al seu predecessor, Ebert, no fou mai pres seriósament perquè havia estat baster en la seva joventut. Per tant, no hi ha res a tèmper de l'ex-pintor de parets Hitler...

El "Casc d'Acer"

Abans de celebrar-se la formidable manifestació del Casc d'Acer, a Coblença, es discutia entre els prohoms si els mutilats hi podien ésser admesos. El president, Seldte, per bé que amputat d'un braç, s'oposà a llur presència.

—A tot estivar—digué—es podria fer una excepció pels mutilats amb ferides no gaire ostentoses. Els altres produirien una mala impressió sobre els joves.

Fou acceptat en aquest punt de vista, que demostra poca confiança en la combativitat de les joves generacions alemanyes.

Lord Thomson

En 1916, lord Christopher Thomson, ministre britànic de l'Aire que ha mort en la catàstrofe del R-101, era cap de la missió militar britànica a Romania. Llavors digué un dia a un oficial francès:

—Els nostres polítics semblen no comprendre la gravetat dels esdeveniments. Pel que ja al partit treballista, és un compost de doctrinaris desproveïts de sentit patriòtic.

L'oficial francès va pensar que aquell coronel arribaria lluny, si el seu excés de franquesa no li entrebancava la carrera.

Quatre anys després, havent ja ascendit a general, Thomson dimitia i s'afiliava al partit treballista. Per explicar la seva evolució, deia:

—El partit treballista ja no és el que era en 1914. Ja s'ha tornat un partit d'Estat, i aviat serà considerat com un partit conservador.

La valisa diplomàtica

Durant el Congrés interaliat d'Antics Combatents, que acaba de celebrar-se als Estats Units, tingué lloc una funció de gala a l'Òpera de Nova York, dedicada als congressistes, amb assistència del cos diplomàtic dels països aliats. Després de la funció, encara hi hagué una recepció al Cercle Francès, que acabà bastant tard.

El cònsol general de Bèlgica i la seva dona no pogueren agafar el darrer tren per tornar a casa i es resignaren a passar la nit en un hotel.

Quan la parella es presentà en un gran hotel—ell, de frac, amb totes les condecoracions; ella, de soirée—el cap de recepció els digué que no se'ls podia admetre sense equipatge.

El cònsol declarà qui era, demostrà amb documents la seva qualitat de membre del cos consular. El funcionari de l'hotel, abans d'insistir per pròpia iniciativa la regla puritana, consultà el cas amb un dels directores de l'hotel. Aquest trobà aviat la solució: llogar una maleta al cònsol.

L'endemà, el cònsol torna la maleta. Un empleat de l'hotel li explica aleshores:

—Tenim una tarifa de lloguer i un assortit de maletes per llogar, segons l'edat i professió dels clients. L'oficina de lloguer, on al mateix temps venem articles de viatge, és un servei independent de l'hotel, encara que estigui al mateix edifici. Aquesta maleta és de la primera categoria, reservada a diplomàtics i polítics.

Entre les dues pedres de la mola (Citizen, Brooklyn)

Dues menes de cortesia

Sempre se'n treu alguna cosa de llegir la premsa estrangera. No parlem de la facilitat que dona de copiar articles sencers. Però, tot sovint, us trobeu amb coincidències de textos escampats en dos o tres diaris, que gairebé, per simple juxtaposició, en formen un tercer. Aquests dies mateix, comparant un article de Vandervelde amb un eco del *Candidate*, ens hem trobat en possessió d'un article que oferim als lectors de MIRADOR, i que toca no menys que Nord-Amèrica i la Xina.

A Nord-Amèrica, la idea d'estendardització s'imposa successivament a totes les coses. Vehícles, vestits, cases, mobles, espectacles, etc... àdhuc a les persones. El cinema ens fa conèixer una sèrie de noietes i jovencells bellíssims, però tots iguals els uns als altres; tots amb aquella punta d'encantament que dona la manca de personalitat; però, darrerament, l'estendard s'escampa fins i tot a una cosa tan impalpable com ho és la relació social.

Vegeu, si no, aquest model de targeta que venen als magatzems i basars d'aquella terra:

- «El senyor..... lamenta vivament el seu deplorable comportament com a convidat al vostre ball..... sopar..... del... al vespre, i us implora humilment el vostre perdó per tots els mancaments d'etiqueta enumerats a la columna adjunta.»
- La columna és així:
- «Donar cops d'ampolla a la mestressa de la casa;
- Abufetejar la mestressa de la casa o una invitada;
- Entrar a cavall al saló;
- Embriaguesa excessiva;
- Destrucció seriosa de mobles;
- Pèrdua total de l'equilibri;
- Insultar els convidats;
- Preferències indiscretes;
- Endur-se'n les minyones de la casa;
- Nausces.»

Qualsevol que hagi incorregut en qualsevulla d'aquestes petites incorreccions, no ha de fer res més que trametre la postal a casa l'ofés invitant, i el perdó se'n segueix, d'una manera automàtica.

La idea és pràctica, amb una lluiroseta d'humorisme; no costa gens de veure-hi una conseqüència avençada del gust de simplificació que existeix a la de la racionalització del treball. És la «racionalització» de la urbanitat, reduïda al seu mínim indispensable; amb aquests procediments

Orient

L'home ben educat es pot fabricar en sèrie. La vella Europa tarda més anys—segles!—a performar un veritable senyor.

Un senyor, a Europa, continuament inventa la seva distinció. Això suposa una gran pèrdua de temps: n'hi ha, per tant, molts que no poden fer altra cosa.

L'extrem Occident i l'extrem Orient són ben diferents, quant a formes socials. El xinesès arriba, en fet de polidèses, al surrealisme de més volada. Però (per alguna cosa

diuen que els extrems es toquen) això mateix l'ha dut a una mena d'estendardització obligatòria. No hi ha manera d'improvisar aquelles complicades fórmules; així és que ja les venen fetes; sinó que, en comptes de la impremta hi ha el callígraf, en comptes de la cartolina el paper d'arros, i el pinzell i la tinta—naturalment, xinesa—fan les vegades de màquina, ploma o rotativa.

Com voleu que ningú, tret d'un escriptor

Occident

professional, pugui empecar-se aquests delicats compliments?

«El mes novè, catorzè dia, diumenge, Tmi-Ting-Hsien té l'honor d'informar-vos que ha fet netejar com cal els seus gots i que espera la vostra resplendor per tal que honori l'esmorzar que tindrà lloc a Ting-Hen-Ju a la una després del migdia.»

Observeu, de passada, com la urbanitat, tant a Nord-Amèrica com a la Xina, s'adapta a finalitats utilitàries. A Nord-Amèrica la qüestió és viure ben de pressa: llavors la polidèsa es fa petita com no-res. A la Xina, hom es preocupa de fer anar la vida ben a poc a poc. Tot seguit les fórmules socials, amb la fluïdesa que els és característica, emplen gran espai lliures dins la vida dels homes.

Però, tant per a concentrar-la, com per a diluir-la, calen fórmules tan complicades, que desapareix d'elles tot aspecte personal; es converteixen en un treball a màquina.

En això la nostra Europa ha escollit la posició del seny: fugir dels excessos. Perquè així es pot permetre el luxe de tenir una educació sense fórmules, que permet que hi hagi gent ben educada i gent mal educada; els uns fan de llums i els altres d'ombra, i tot plegat forma el quadro més escaient dels mons possibles.

Per exemple: hi ha molta més finor natural i sincera que en tots aquests prodigis d'urbanitat en sèrie, dintre de la senzillíssima exclamació del pagès obsequiós, oferint unes pomes.

«Acabeu-vos-les! Tanmateix, les hauriem de llençar als porcs!»

I té un color magnífic, ple de sentit històric, aquella disposició sumptuària del temps de Felip II, ordenant que als àpats cortians fos prohibit, per endavant, dues coses: escopir als plats i mocar-se amb les estovalles.

ROSEND LLATES

LA CASA F. VEHILS VIDAL

32, Ada. Portal de l'Angel, 34
7, Plaça Universitat, 7

ha posat a la venda un extens assortit en SUETERS, PULLOVERS i TRAJOS DE PUNT, per a home, dona i nen a preus baratíssims

MODELS EXCLUSIUS

Los placeres

que nos proporcionan las bellezas de la Naturaleza, las diversiones de todas clases. no son posibles si no nos encontramos en perfecto estado de salud. La postración o la sobreexcitación como consecuencia de dolores de varias clases, son incompatibles con toda alegría. El dolor de cabeza, el de muelas, la jaqueca o la neuralgia y el dolor en general, son causas de mal humor. Para ello contamos con la Cafiaspirina, que al mismo tiempo que elimina el dolor, provoca, en virtud de la cafeina que contiene, una acción reanimadora y estimulante. Al tomarla, desaparecen los dolores, y se puede disfrutar tranquilamente de los placeres favoritos.

Tome, pues:

CAFIASPIRINA

No afecta al corazón ni a los riñones.

Evitareu intervenció de mecànics adquirint una

TORPEDO 6

FORTA
i
RAPIDA

Una meravella de la tècnica alemanya
Albiol G. i Riera S. L.
Passeig de Gràcia, núm. 42 - Telèfon núm. 15345

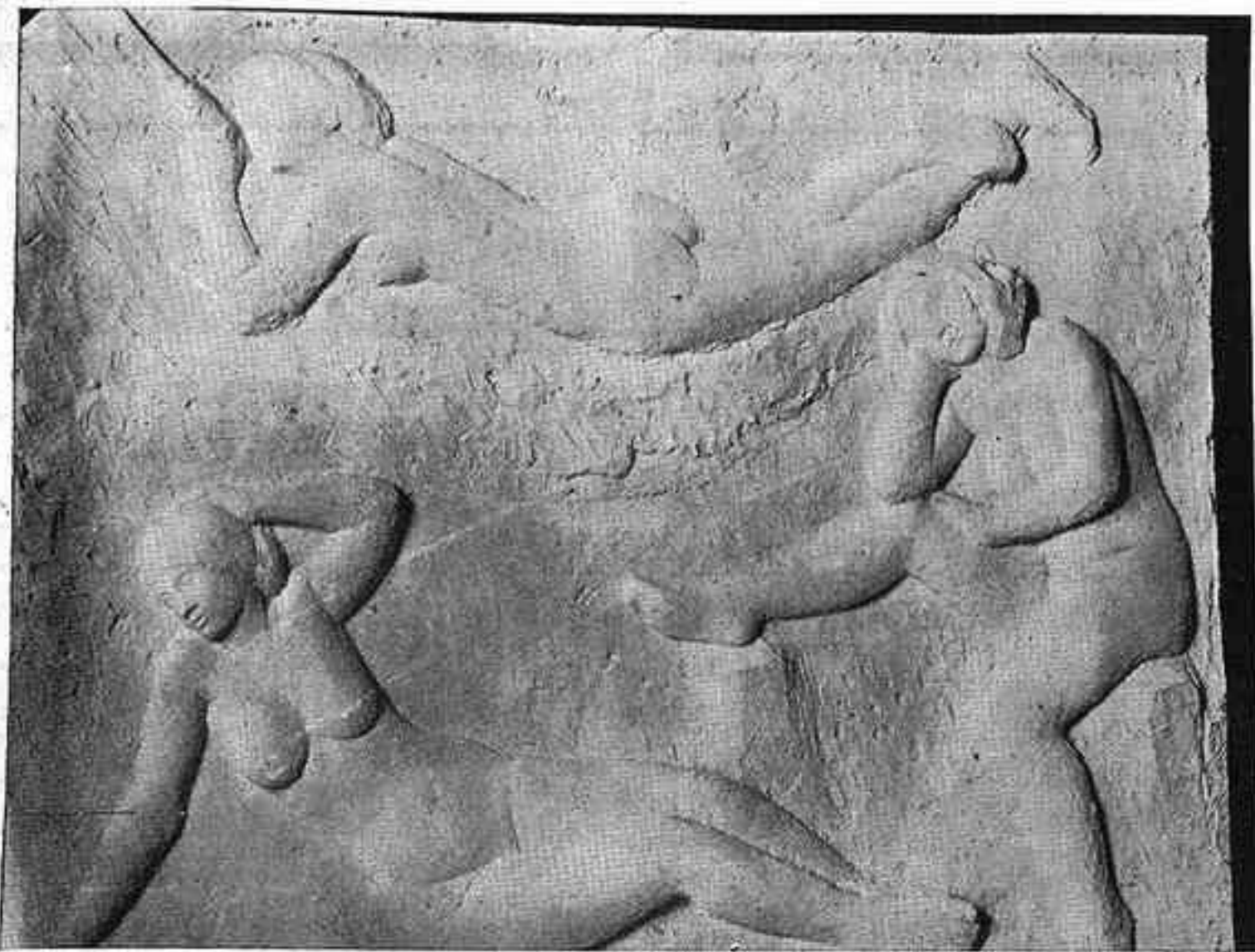
LES ARTS i DISCOS

LES EXPOSICIONS MUSICA EN ESPIRAL

Inauguració de la temporada

Dissabte passat van començar les primeres exhibicions de la temporada en les nostres galeries d'art. Comencem, doncs, un altre curs artístic i, com és habitual en aquests casos, nosaltres també començarem per l'objecte i importància de l'assignatura. La importància la deixarem de banda, perquè no ens està prou bé de parlar-ne. I l'objecte—l'objecte que tindran les nos-

cabar; allò que podríem retolar: la crítica i l'amistat. L'experiència ens fa tornar a insistir sobre una qüestió tan delicada com innecessària. Això és: que l'amistat no té res a veure amb el judici crític. I sembla mentida que una frase tan vulgar i admesa com aquesta costi tant d'introduir en alguns sectors artístics! Si dieu que un o no té res a veure amb una castanya, tothom us entendreà, però si voleu desglossar la crítica de l'amistat, us costarà molts disgus-

JOAN REBULL — Baix-relleu

(Galeria Avinyó)

tres crítiques d'exposicions—també el podríem passar per alt perquè ja s'endevina: orientar degudament el públic (això, naturalment!), suposant que nosaltres anem ben orientats).

L'únic que ens interessa fer constar, en aquesta mena de preàmbul, és la nostra posició davant de la tasca que avui prenem. Els que han tingut la bondat de llegir-nos des del començament, probablement s'hauran adonat de la nostra intenció de procurar defugir tota mena d'ismes i tendències estètiques. No ens tancarem dintre les quatre parets de cap escola. Amb el mateix interès entrarem en el clos, que per entendre'ns podem anomenar «avantguardista», que en el tradicionalista més incondicional. El nostre imperatiu serà la Qualitat de l'obra realitzada; això, amb totes les diverses facetes que la paraula comporta i amb tota la nostra limitada aptitud per desglossar-les. En dir això no pretenem fer cap acte de fe d'un «còmode» Eclecticisme. Intentarem ésser comprensius, però no massa benevolents. La benevolència podia justificar-se, en un temps en què la nostra vida artística era migrada, com un procediment per impulsar-la; però avui dia, seria contraproduent. Davant de la complicada cristallinitat de l'actual fet artístic, cal una orientació de crítica definida i sense paliatius. No pretenem pas assolir aquest bell programa ni que aquest sigui el veritable programa. Només intentarem seguir-lo amb la major bona fe possible.

tos i males cares. Posats a fer declaracions, doncs, hem d'advertir que continuarem la nostra tasca.

Galeria Avinyó (Joan Merli)

El marchand Joan Merli ha inaugurat una nova sala d'exposicions en el carrer d'Avinyó, número 25; de reduïdes dimensions, però també d'aspecte agradable. El contingut exhibit en aquesta galeria és onze teles i un baix-relleu, producció inèdita dels artistes de la casa. Totes les obres presenten un remarcable interès i no n'hi ha cap que desdiguï de la seva signatura. Cal subratllar, però, el *Nu al mirall* de Carme Cortés, el *Nu* de Josep Obiols i el paisatge de Miquel Villà. Ramon López se'ns presenta per primera vegada amb dos paisatges. Pintura més aviat preciosa i al mateix temps ben entesa; rica de matisos, però potser excessivament accidentada. Esperem veure altres venidores mostres per situar-nos amb més elements de judici davant la pintura d'aquest artista inèdit. L'escultor Joan Rebull presenta un baix-relleu que mai no ens cansaríem d'admirar. En dir, només, que és un bon Rebull, creiem fer el millor elogi.

Felicitem el senyor Joan Merli per la inauguració de la seva sala, en la qual esperem veure un seguit d'exposicions del jove sector artístic per ell comandat.

MÀRIUS GIFREDA

DISCOS DE JAZZ

Gairebé tota la música frívola que s'edita avui en discos, i més especialment la música de jazz, prové tota ella del cinema sonor. Amb els discos esdevé el mateix que en altres llocs: el cinema sonor ho ha arrabassat tot amb una facilitat gran, i val a dir que el públic s'hi deixa anar completament. Ara, des del punt de vista musical, que és el que recull el disc, és difícil judicar encara si això val la pena de celebrar-ho. Anotarem de passada, tot i no ésser de la nostra secció, les dificultats que encara cal vèncer en el cinema sonor, considerat en conjunt com a espectacle, moltes d'elles materials i d'altres que provenen de l'adaptació, potser forçada, d'artistes d'altres gèneres, al cinema, i això ja és un tema més nostre, puix la majoria d'ells, després de l'èxit davant de la pantalla, s'acosten al disc.

La música frívola, pel seu caràcter peculiar, mai ha gaudit d'una extensa durada en la seva popularitat; la seva difusió momentània ho compensa, i això, val a dir que no era cap inconvenient. Però d'això a extreure la nota i pretendre que el públic atorgui una simultània predilecció a diverses produccions, i encara més, que aquestes puguin variar cada dia, és pretendre massa. Quan van aparèixer les primeres pel·lícules sonores, ja preveïem que la música no podria seguir el ritme accelerat que porta la producció de cinema a grans sèries, i per això no calia esperar massa d'aquesta música, que necessàriament havia d'ésser feta a corre-cuita.

Tot just iniciada la temporada, i ja són diverses les pel·lícules estrenades, els fragments de les quals s'han publicat al disc, i és tal el moviment de canvi que en això hi ha, que diversos discos de darrera publicació les pel·lícules dels quals ja han estat deixades de banda. És el cas de *La Cançó de l'Estepa*, interpretada per un artista notabilíssim: Lawrence Tibbett, i em refereixo, amb això, que des del disc cal ponderar-lo, tot i que, en sentir-lo, aviat s'endevina, més que a l'artista de cinema, el d'òpera, amb regust de *divo* i tot. És dels artistes d'una veu potent i afinada alhora, que es presta a la reproducció i amplificació. Llàstima que se l'hagi triat per a una música tan ensopida com és la que canta. En voler anunciar un nom conegut com és el de Franz Lehar per assegurar-se un èxit, és perillós d'obtenir d'aquest pròdig mestre vienes una música d'encàrrec, que, volent donar a tothora la nota sentimental amb el ritme fàcil de vals, resulta d'una buidor completament inexpressiva.

Uns discos de la pel·lícula *Cançó del meu*

cor, publicat ja aquest mes, s'han avançat a la projecció pública. Els uns van cantats per John McCormack, de veu ben timbrada i expressiva. L'Orquestra Reginald King interpreta una selecció en la que van desfilar diversos fragments. Aquesta orquestra de jazz, per a l'execució d'aquesta obra, es modifica ampliant els instruments de corda, desfigurant així la composició d'aquestes agrupacions, però, per poder seguir millor aquests fragments d'una melodia llarga i sostinguda a mitja veu.

Sortosament un disc de l'Orquestra Jack Hyllon ens ve a treure d'aquestes digressions i ens encomana més optimisme, fent-nos preveure que en el jazz hi ha molt a fer. Dos fox alegres i sorollosos i que vam sentir quan aquesta orquestra va venir aquí, són reproduïts esplèndidament en el disc amb tota la seva varietat orquestral que no rebutja la frase musical clara, però que s'atreveix sovint amb complicacions diverses d'efectes nous que produeixen la varietat que sempre hi hauria d'haver al jazz.

J. G.

Discos de la Companyia del Gramòfon

La Cançó de l'Estepa: fragments, Lawrence Tibbett, DA 102, C.ª del Gramòfon. Fragments Orquestra Victor i Nat Shilkret, AE 3232.

Cançó del meu cor: selecció, Orquestra Reginald King, C.ª del Gramòfon, AF 351. Mother machree. John McCormack. DA 958.

I hear you calling me. Id., id. A pair of blue eyes. John McCormack. DA 113.

I feel you near me. Id., id. Lonesome little doll. Fox Orquestra Jack Hyllon. AE 3129.

Stepping out. Id., id.

EL JAZZ "HOT"

En *L'Édition Musicale Vivante*, H. Pannassé parla del jazz hot, aquesta forma del veritable jazz no pas massa coneguda a Europa.

«Cal distingir en la música de jazz—diu—dues maneres principals d'interpretació: la interpretació *straight* i la interpretació *hot*, per usar els mateixos termes americans, intraduibils.

Straight vol dir dret—tocar *straight* vol dir tocar dret—, és a dir, tocar sense apartar-se gens ni mica de la línia dreta, tocar el text musical tal com ha estat escrit pel compositor.

En definitiva, el jazz *straight* és allò que s'acostuma a anomenar el jazz simfònic. És la fórmula que emprèn més sovint les

grans orquestres com Paul Whiteman, Jack Hyllon, Ray Starita, etc. És també la menys original, la que menys bé representa la fèsonia de debò del jazz.

El jazz *hot* consisteix en una interpretació fantasista que s'aparta enterament de la línia primitiva del fragment. Per parlar pròpiament, *hot* no s'oposa pas a *straight* (*hot* significa calor, bullent; tocar *hot*, tocar amb calor). Però s'ha pres per costum entendre, per tocar *hot*, tocar segons la seva inspiració, la seva idea. D'això el contrast amb *straight*, que consisteix, en principi, en una execució preparada per endavant, que no difereix, l'originalitat d'instrumentació posada a part, de l'execució clàssica.

El *hot* és la manera personal de cada tocador d'interpretar el motiu principal d'un fragment segons la seva concepció pròpia. La traducció per *variació*, que ha estat intentada per aplicar a la paraula *hot*, no és prou adequada, perquè tocar *hot* no implica solament la idea de tocar una variació sobre un tema, sinó la de fer-ho en un estil particularíssim, tot ell fet de sincopes i oposicions violentes, però mai exagerades. Cal afegir que el *hot* és generalment improvisat.

Hem dit que el jazz *hot* és poc conegut a Europa. La causa d'això és que tots els bons solistes, o gairebé tots, són als Estats Units, i a Europa només es solen sentir jazz de classe inferior. Però hi ha nombrosos discos impressionats de jazz *hot*, per bé que han passat desapercebuts entremig dels de grans orquestres.

Per donar, doncs, exemples de jazz *hot*, cal cercar-los sempre en els discos, ja que res de bo en aquest gènere no arriba a Europa. De totes maneres, hom anuncia que el març vinent, Sam Wooding i la seva orquestra d'onze negres tornen a Europa.»

raspalls per a tots els usos
artículos de neteja — objetos per a presents
rambla de catalunya, 40

ANTES Y AHORA

En otro tiempo, cuando se recibía una visita, había que proteger la luz para que no se apagase.

Esto ocurría hace 70 años.

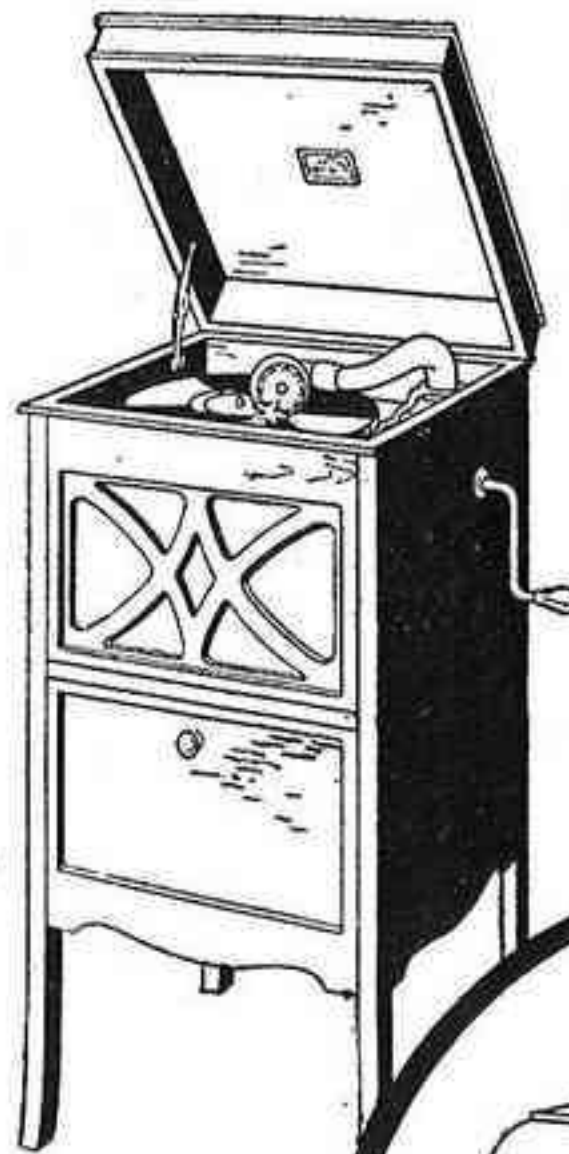
Hoy la luz sale a recibir a los amigos y toda la casa está magnífica y cómodamente alumbrada gracias a la

LÁMPARA PHILIPS
USE LAMPARAS PHILIPS
CON ARMADURAS PHILIPS

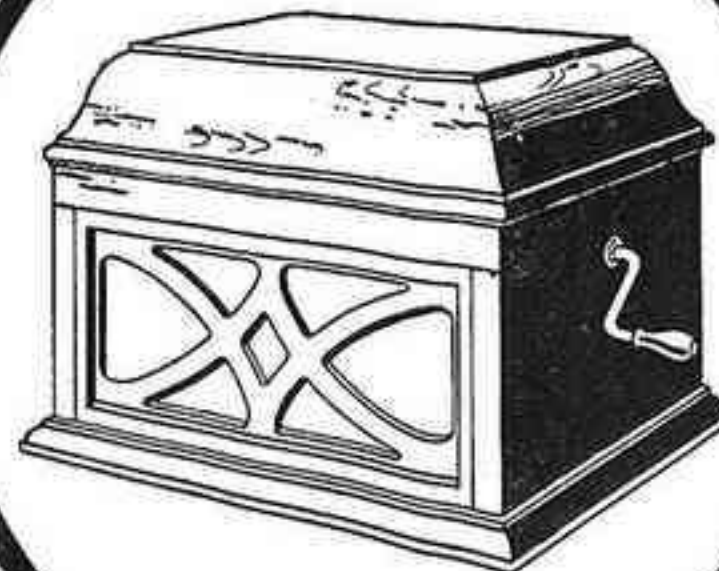

Verdaderament selectes

son aquests
DISCOS
presentats
en octubre

Model vertical número 145
en caoba. Preu: 700 Ptes.

Model de taula, en caoba
o roure. Preu: 400 Ptes.

"PAGLIACCI", la bellíssima òpera de Leoncavallo, i "LA ALEGRÍA DE LA HUERTA", una de les millors sarsueles del mestre Chueca, figuren en el Suplement d'octubre "La Voz de su Amo". Preu de "PAGLIACCI", òpera completa amb àlbum especial, Pessetes 103'50. Preu de "LA ALEGRÍA DE LA HUERTA" — completa amb àlbum — Pessetes 46

La Voz de su Amo

M. 1.112. • Art. 1.218 - 1.020 - 1.021. • Gramòfon. • Portàtil.
Suplement. • 27,5 per 19,5 cm. • A B C. • F. 161.030. • Octubre, 1930

Discos i Instruments

ACADEMIA MARSHALL

RAMBLA DE CATALUNYA, 106, pral. (entre Provença i Rosselló) - Telèfon 72726

DIRECTOR: FRANK MARSHALL SECRETARIA: MARIA DAVALILLO SOTSDIRECTOR: MAS SERRACANT

PIANO = VIOLI = VIOLONCEL·LO

(Graus: ELEMENTAL, MITJÀ I SUPERIOR)

Solfeig, Teoria, Harmonia, Contrapunt, Fuga, Composició i instrumentació, Estudi de les formes musicals, - Anàlisis i llur interpretació. - Història de la música. - Música de càmera

La classe de VIOLÍ estarà sota la direcció del mestre **Marian Perelló**. Curset de la HISTORIA DE L'ART, explicat pel senyor **Adrià Gual**
Classes de CLAVICÉMBAL per a l'estudi de la MUSICA ANTIGA - Classes particulars - Cursos especials per a principiants de 5 a 8 anys

Pràctiques de Pedagogia - Sala per Audicions i Conferències

AIGUA DE ROCALLAURA

LA DEU MÉS RICA DEL MÓN

Si vostè pateix d'Albuminúria, Lítiasi úrica (mal de pedra), Bronquitis parenquimatosa, Nefritis crònica, es curarà radicalment amb

AIGUA DE ROCALLAURA

S'expèn en ampolles de litre i mig i en garrafons de vuit litres

Distribuidors generals

FORTUNY, S. A.
Carrer Hospital, 32 | Salmeron, 133

¡NERVIOSOS!

Prou de patir inútilment, gràcies a les acreditades **GRAGEES POTENCIALS DEL DR. SOIVRÉ** que combaten d'una manera còmoda, ràpida i eficaç la

Neurastenia, impotència (en totes les seves manifestacions), mal de cap, cansament mental, pèrdua de memòria, vertigens, fadiga corporal, tremolors, dispèpsia nerviosa, palpitations, histerisme i trastorns nerviosos en general de les dones i tots els trastorns orgànics que llinguin per causa o origen esgotament nerviós.

Les **Gragees potencials del Dr. Soivré**, més que un medicament són un element essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós, regenerant el vigor sexual propi de l'edat, conservant la salut i prolongant la vida; indicades especialment als esgotats en la seva joventut per tota mena d'excessos, als que verifiquen treballs excessius, tant físics com morals o intel·lectuals, esportistes, homes de ciència, financers, artistes, comerciants, industrials, pensadors, etc., aconseguint sempre, amb les Gragees potencials del Dr. Soivré, tots els esforços o exercicis fàcilment i disposant l'organisme per reprendre'ls sovint i amb el màxim resultat, arribant a l'extrema vellesa i sense violentar l'organisme amb energies pròpies de la joventut.

Basta pendre un flascó per convèncer-se'n

Venda a 5'50 ptes. flascó, en totes les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i Amèrica

NOTA.- Dirigit-se i trametent o's ptes. en segells de correu per al franquèig a Oficines Laboratoris Sòhatarq, carrer del Ter 16, Barcelona, rebreu gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament i tractament d'aquestes malalties.

—Ja ho veus quina casa! Aquest cotxet de criatura és un model de l'any passat!
(The Passing Show)

QUITXALLA ESPORTIVA

—Papà, has de penalitzar la mamà...
—Per què?
—Perquè m'ha donat un cop baix.
(Bulletin, Sidney)

La mare.—Ha vingut el procurador. Li he ensenyat el nen i li he donat el lloguer.
El pare.—Més hauria valgut que li haguessis donat la criatura i li haguessis ensenyat el lloguer.
(The Passing Show)

El mossò de l'estació.—Espereu una mica. Només falten quatre segons perquè aquest petó bati tots els rècords dels donats en aquesta estació.
(The Humorist)

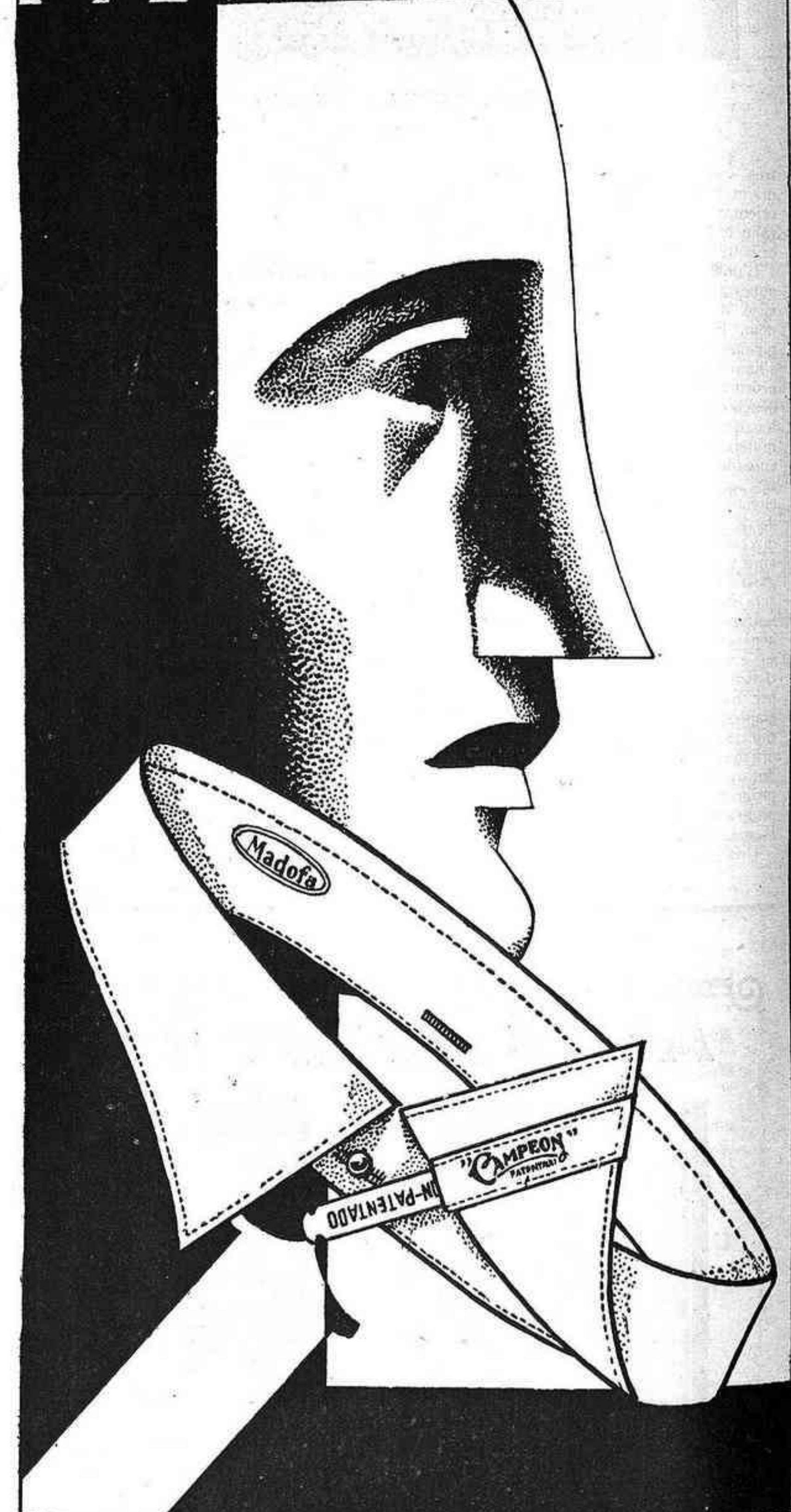
—Què vols que et digui... em sembla que té més mèrit empassar-se fulles d'afaitar.
(Life)

A F I S A

ASSUMPTES FISCALS I ADMINISTRATIUS

Laietana, 18, Pral. B. - Barcelona

CAMPEON

"SIMPLEX"

COLL PATENTAT

No s'encongeix, no s'arruga tot quedant elegant sempre

FABRICANTS:

Manufacturas DOMINGO FABREGAS, S. A.

Societat Espanyola de Carbur Metàl·lics

Correus: Apartat 190
Telegr.: "Carburos"

BARCELONA
Mallorca, 232

Telèfon 73013

CARBUR DE CALCI; Fàbriques a Berga (Barcelona) i Corcubion (Corunya) :: OXIGEN 99% DE PURESA, Fàbriques a Barcelona i València :: ACETILÈN DISOLT, Fàbriques a Barcelona, Madrid i València :: FERRO MAGNESI i FERRO SILICE :: SOCARRIMAT i SECAT de fils i peces seda, cotó i altres teixits :: CALEFACCIÓ INDUSTRIAL de laboratoris i domèstica :: GENERADORS, BUFADORS, MANOMETRES, materials d'aportació per la SOLDADURA AUTOGENA

PRESSUPOSTOS, ESTUDIS, CONSULTES I ASSAIGS, GRATIS

Anuncieu a MIRADOR

"ORTOPEDIA MODERNA"

Fill de B. CARCASONA

Taller i despatx: ESCUDILLERS BLANCS, 8. - Telèfon 18018
Casa fundada en 1875

Braguers Reguladors
per a retenció absoluta de la trencadura. — Faixes de totes menes
Faixa-cotilla abdominal. — Models moderns

Cotilles Ortopèdiques

per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena

Més de cinquanta anys de pràctica són la millor garantia

Subscriu-vos a MIRADOR

SETMANARI CATALA

Pelai, 62. - BARCELONA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

El Sr.
que viu a
carrer n.º es subscriu a **MIRADOR**
pel preu fixat de **2'50 ptes.** trimestre.

..... de de 193.....

Signatura